

The effectiveness of parenting skills training based on the Adler-Dreikurs approach on family atmosphere and parent-child relationships among parents of children with social anxiety disorder

Ahmad amani¹, Gharib Aziz Abdalrahman², Jafar Ghaitasi³

1-Associate Professor, Department of Counseling, Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Kurdistan, Sanandaj, Iran. (Corresponding Author: a.amani@uok.ac.ir

2-M. A. in School Counseling, University of Kurdistan, Sanandaj, Iran .

3-Phd Student in Counseling, Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Kurdistan, Sanandaj, Iran..

Received:20/04/2024

Accepted:29/04/2024

Abstract

Introduction: Social anxiety disorder is one of the most prevalent types of anxiety disorders. Its primary characteristic is an intense fear of situations where an individual is exposed to the presence of others.

Aim: The study aimed to examine the effectiveness of parenting skills training based on the Adler-Dreikurs approach in improving family atmosphere and parent-child relationships among parents of children diagnosed with social anxiety disorder.

Method: The research adopted a quantitative paradigm with a quasi-experimental design, utilizing a pretest-posttest-follow-up methodology with a two-month follow-up period. The study involved both an experimental group and a control group. The statistical population included all parents of primary school students during 2020-2021 in Halabja Province, Kurdistan Region of Iraq. A sample of 30 participants was selected through purposive sampling, with 15 assigned to the experimental group and 15 to the control group. Data were collected using the Family Atmosphere Questionnaire, the Parent-Child Relationship Scale (Fine, Moreland, & Schwebel, 1983), and the Spence Children's Anxiety Scale for measurement and screening purposes. Participants in the experimental group attended 10 group-based training sessions. Descriptive statistics (mean and standard deviation) were used to analyze data from the pretest, posttest, and follow-up phases, while inferential statistics, specifically repeated-measures analysis of variance (ANOVA), were employed to examine the relationships between variables.

Results: The results revealed that, in the experimental group, the mean pretest scores for family atmosphere ($p < 0.006$) and parent-child relationships ($p < 0.001$) showed statistically significant differences when compared to the mean posttest and follow-up scores.

Conclusion: The findings highlight the effectiveness of Adler-Dreikurs-based parenting skills training in enhancing family atmosphere and improving parent-child relationships for children with social anxiety disorder.

Keywords: Adler-Dreikurs, family atmosphere, parenting skills, social anxiety disorder

Amani A, aziz abdalrahman G, ghaitasi J. The effectiveness of parenting skills training based on the Adler-Dreikurs approach on family atmosphere and parent-child relationships among parents of children with social anxiety disorder. *Shenakht Journal of Psychology and Psychiatry* 2025; 12 (1) ;87-104

URL: <http://shenakht.muk.ac.ir/article-1-2243-fa.html>

Copyright © 2018 the Author (s). Published by Kurdistan University of Medical Sciences. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-Non Commercial License 4.0 (CCBY-NC), where it is permissible to download, share, remix, transform, and buildup the work provided it is properly cited. The work cannot be used commercially without permission from the journal.

اثربخشی آموزش مهارت والدگری مبتنی بر رویکرد آدلر- درایکورس بر جو خانواده و رابطه والد- فرزندی والدین دارای فرزند مبتلا به اختلال اضطراب اجتماعی

احمد امانی^۱، غریب عزیز عبدالرحمان^۲، جعفر قیطاسی^۳

۱. دانشیار، گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران (مؤلف مسئول): (a.amani@uok.ac.ir)

۲. کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

۳. دانشجوی دکتری مشاوره، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۲/۰۹

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۲/۰۱

چکیده

مقدمه: یکی از مهم‌ترین نوع اختلالات اضطرابی، اختلال اضطرابی-اجتماعی است. ویژگی اصلی اضطراب اجتماعی ترس شدید از موقعیت‌هایی است که در آن‌ها فرد در جمع دیگران قرار می‌گیرد.

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش مهارت والدگری مبتنی بر رویکرد آدلر- درایکورس بر جو خانواده و رابطه والد- فرزندی والدین دارای فرزند مبتلا به اختلال اضطراب اجتماعی است.

روش: طرح پژوهش پارادایم کمی با روش نیمه‌آزمایشی بوده و روش تحقیق آن از نوع پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری دوماهه با گروه آزمایش و گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه والدین دانش‌آموزان مدارس ابتدایی در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ (۲۰۲۰-۲۰۲۱) در استان حلبچه‌ی کردستان عراق و حجم نمونه شامل ۳۰ نفر از جامعه آماری بود که ۱۵ نفر در گروه آزمایشی و ۱۵ نفر نیز در گروه کنترل و با روش نمونه‌گیری هدفمند جایگذاری شدند. در این پژوهش از پرسشنامه‌های جو خانواده درگاه فرد (۱۳۷۳)، روابط والدین- فرزندی فاین، مورلند و شوبل (۱۹۸۳) و مقیاس اضطراب کودکان اسپنس (۱۹۹۷) جهت اندازه‌گیری و غربالگری استفاده شد. شرکت‌کنندگان در گروه آزمایش ۱۰ جلسه آموزشی را به‌صورت گروهی دریافت کردند. در توصیف داده‌ها، شاخص‌های آمار (میانگین و انحراف استاندارد) در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون و پیگیری و در بخش استنباطی برای تحلیل ارتباط بین متغیرها از روش (تحلیل واریانس با اندازه مکرر) استفاده شد.

یافته‌ها: یافته‌های حاصل از پژوهش نشان داد که در گروه آزمایش، میانگین نمرات پیش‌آزمون جو خانواده ($p < 0/006$) و روابط والد-فرزندی ($p < 0/001$) با میانگین نمرات پس‌آزمون و پیگیری تفاوت معنادار دارد.

نتیجه‌گیری: این نوع از آموزش‌ها می‌توانند نحوه تلقی نسبت به والدگری و نوع نگرش و دید آن‌ها را به ماهیت و اساس ارتباطات والد- کودک را با حقیقت و واقعیت زندگی منطبق نماید. نتایج بیانگر اثربخشی آموزش‌های متمرکز بر مهارت والدگری آدلر- درایکورس در بهبود جو خانواده و روابط والد-فرزندی کودکان با اختلال اضطراب اجتماعی است.

واژه‌های کلیدی: آدلر - درایکورس، جو خانواده، مهارت والدگری، اختلال اضطراب اجتماعی

مقدمه

عزت نفس و کیفیت زندگی پایین دارد (دریمان، گاردنر، ویکس و هیمبرگ^۴، ۲۰۱۶).

سازمان بهداشت جهانی^۵ (WHO) در گزارش سلامت روان سال ۲۰۲۳ اعلام کرده است که شیوع اختلالات اضطرابی در کودکان و نوجوانان (۵ تا ۱۹ سال) به طور متوسط بین ۵ تا ۱۵ درصد در سطح جهانی متغیر است. این تفاوت به عواملی مانند دسترسی به خدمات سلامت روان، شرایط اجتماعی-اقتصادی و فرهنگ بستگی دارد. در مناطق با درآمد پایین، این میزان ممکن است به دلیل کمبود گزارش دهی کمتر از واقعیت برآورد شود (سازمان جهانی بهداشت، ۲۰۲۳). تحقیقات نشان داده است که اضطراب اجتماعی یکی از عوامل در پیش بینی افت تحصیلی دانش آموزان است (تولین^۶، ۲۰۱۹). مشکلاتی از این دست در سال‌های اخیر ذهن پژوهشگران حوزه کودک را به خود مشغول کرده است که علت اضطراب کودکان چیست؟ و چه عواملی می‌تواند اضطراب کودکان را تبیین و پیش‌بینی کنند؟ برای پاسخ‌گویی به این سؤالات علت‌های بسیاری از جمله عوامل مربوط به ژنتیک و وارثی، زیست‌شناختی و جسمی، ویژگی شخصیت و عوامل محیط و اجتماعی و خانوادگی ذکر شده است، در مورد عوامل اثرگذار بر اختلال

از رایج‌ترین و حادترین مشکلات روانی-اجتماعی اضطراب است و معمولاً خصوصیت اصلی آن یک حس مبهم، ناخوشایند و فراگیر است که بیشتر اوقات با علائمی از قبیل عرق کردن، داشتن سردرد، حس تنگی و فشردگی در قفسه سینه، تپش قلب، ناراحتی معده و عدم آرامش و بی‌قراری، ناتوانی و بی‌حرکتی و آرام نشستن یا ایستادن همراه است (گنجی، ۲۰۲۰). یکی از شایع‌ترین اختلالات سلامت روان اضطراب اجتماعی^۱ است که تقریباً ۱۳٪ از جمعیت در ملاقات با معیارهای تشخیصی بیماری اضطراب اجتماعی در طول زندگی خود عمل می‌کنند (هالدرسن^۲ و کریسول، ۲۰۱۷). خصوصیت اصلی اضطراب اجتماعی شامل هراس بسیار شدید از موقعیت‌هایی باشد که در آن‌ها فرد در اجتماع در کنار سایرین قرار می‌گیرد یا می‌بایست جلوی آن‌ها عملی را انجام دهد و از هر نوع موقعیت اجتماعی که فکر می‌کنند احتمال دارد در آن یک رفتار خجالت‌آور وجود داشته باشند یا هر نوع وضعیتی که در آن فرد مورد امتحان و ارزیابی منفی سایرین قرار گیرند، می‌ترسند و تلاش می‌نمایند از آن‌ها دوری نمایند (آساکورا^۳، ۲۰۱۵) و به طور متوالی در مدرسه، محیط کار و دوستی‌ها و ارتباطات دوستانه اختلالات قابل توجهی را گزارش می‌نمایند، اضطراب اجتماعی ارتباط معنی‌داری با ترس از ارزیابی،

¹ Social Anxiety Disorder (SAD)

² Halldorsson

³ Asakura

⁴ Dryman, Gardner, Weeks & Heimberg

⁵ World Health Organization

⁶ Tolin

اضطراب اجتماعی بعضی از صاحب نظران معتقدند که خانواده یکی از عوامل اجتماعی رایج است که باید مورد مطالعه قرار گیرد و روانشناسان معتقدند والدین نقش مهمی در شکل دهی سلامت هیجانی کودکان دارند (هادسون^۱، ۲۰۱۴).

خانواده^۲ واحدی اجتماعی است که معیارها و ارزش های اجتماعی به وسیله آن به کودک انتقال پیدا می کند و از جنبه تأثیر گذاری، محیط اجتماعی کودک به عنوان یک واسطه اهمیت فراوانی دارد و نیز حاوی شبکه ای از قالب های عاطفی است که در آن والدین و کودکان در یک روند دوطرفه با همدیگر در تعامل اند (احدی و بنی جمالی، ۲۰۱۶) و از یک سو خانواده به عنوان اصلی ترین و مهم ترین عامل نمو کودک اثرات بسیار زیادی بر سلامت روانی کودک و آسیب های روانی او از سوی دیگر نیز دارد (پورسینا، طهماسیان و صادقی، ۲۰۲۱). در عوامل خانوادگی جو خانواده می تواند اضطراب اجتماعی را در کودکان پیش بینی نماید (احمدوند، ۲۰۱۹).

یکی دیگر از عوامل خانوادگی مؤثر در اضطراب اجتماعی کودکان، ارتباط والد- فرزند^۳ است. رابطه والد و فرزند یکی از عوامل کلیدی در شکل گیری سلامت روانی و عاطفی کودکان است و نقش مهمی

در کاهش یا تشدید اختلالات اضطرابی مانند اضطراب اجتماعی ایفا می کند (یپ و جورم^۴، ۲۰۱۹). پژوهش ها نشان داده اند که روابط مثبت و حمایت کننده والدین که شامل ارتباطات شفاف، حمایت عاطفی و پاسخ گویی به نیازهای کودک می شود، می تواند به کاهش سطح اضطراب و تقویت حس امنیت در کودکان منجر شود (وودهوس و همکاران^۵، ۲۰۲۰). در مقابل، روابط پرتنش یا فقدان تعامل عاطفی ممکن است شدت نشانه های اضطرابی را افزایش دهد (بروماریو و کرنز^۶، ۲۰۲۲). این مطالعات تأکید می کنند که بهبود مهارت های والدگری از طریق آموزش می تواند به عنوان یک راهبرد مؤثر برای تقویت این رابطه و ارتقای سلامت روان کودک عمل کند (یپ و جورم، ۲۰۱۹).

بچه ها باید رابطه عاطفی عمیق با والدینشان را حس کنند تا به افراد بزرگسال سالمی تبدیل شوند، وقتی که این نیاز عاطفی اساسی تأمین می شود، والدین و بچه ها به طور یکسان احساسات رضایت بخش را تجربه خواهند کرد، این تجربه به طور کامل عملی است و احساس لذت در فرزند پروری را به دنبال دارد. وقتی عکس این حالت رخ می دهد، هر دو طرف قطع رابطه و طردشدگی را حس می کنند (موسوی امیرآباد و نظری مقدم، ۲۰۱۹). پژوهش ها نشان می دهند که

¹ Hudson

² Family

³ Parent – Child Relationship

⁴ Yap & Jorm

⁵ Woodhouse et al

⁶ Brumariu & Kerns

می‌گیرد یکی از این رویکردها بر اصول نظری و عملی پیشنهاد شده توسط آلفرد آدلر و رودولف درایکورس در آموزش والدین متکی است. در این رویکرد درک کودک و اهداف بدرفتاری او مورد توجه است. به والدین در این رویکردها آموزش داده می‌شود تا با اهداف بدرفتاری کودکان و انگیزه‌های درونی آنها آشنا شوند، از فنون دلگرمی بخشی و پیامدهای منطقی و طبیعی به جای تشویق و تنبیه استفاده کنند. به کودک حق انتخاب داده می‌شود و بر گفتگو با کودک برای درک قوانین و محدودیت‌ها تأکید می‌شود. در این رویکردها تأکید بر برابری اجتماعی انسان‌ها و احترام متقابل است (فرگوسن، هاگامن، گریک و پنگ، ۲۰۰۶). در این مدل‌ها ترکیبی از کنترل رفتاری و حمایت دیده می‌شود. در چنین رویکردی، جوی از بی طرفی، برابری، احترام متقابل و استدلال شکل می‌گیرد و محیط برای ابراز مخالفت ایمن است. در نتیجه کودک احساس می‌کند که محیط اجتماعی او ایمن، منطقی و جذاب است (امانی و سهیلی، ۲۰۱۵).

رابطه والدین با فرزندان می‌تواند بر احساس تعلق آنان تأثیر بگذارد. کودکانی که احساس مثبتی از تعلق به خانواده دارند اطمینانی را که برای به سراغ دیگران رفتن، برقراری دوستی و همکاری کردن لازم است دارند و بیشتر احتمال دارد که در مسیر رشد روابط صمیمانه و به طور متقابل حمایت‌گری را شکل دهند؛

سبک‌های والدگری می‌توانند به طور قابل توجهی بر سطح اضطراب کودکان تأثیر بگذارند. به عنوان مثال، سبک والدگری بیش‌حمایتی که با کنترل بیش‌ازحد و محدود کردن استقلال کودک همراه است، با افزایش نشانه‌های اضطراب در کودکان مرتبط است (یافه^۱، ۲۰۲۴). همچنین، یافته‌ها حاکی از آن است که سبک والدگری گرم و حمایت‌کننده که شامل محبت و پاسخ‌گویی به نیازهای عاطفی کودک می‌شود، می‌تواند به کاهش اضطراب و بهبود سلامت روان کودکان کمک کند (وودهوس و همکاران، ۲۰۲۰). آموزش والدین به‌عنوان یک راهبرد مؤثر، با بهبود مهارت‌های والدگری و کاهش رفتارهای کنترل‌گر، می‌تواند از شدت مشکلات اضطرابی کودکان بکاهد (لزلی و همکاران^۲، ۲۰۲۱).

برنامه آموزش والدین یکی از شیوه‌های مشاوره با والدین است و یکی از شیوه‌های رایج برنامه آموزش والدین، برنامه آموزش مهارت والدگری^۳ است که یک برنامه مداخله‌گر رفتاری خانواده است که هدف از آن پیشگیری و درمان مشکلات شدید عاطفی، رفتاری و رشد از راه افزایش و ارتقاء مهارت والدگری، آگاهی و اعتماد به‌نفس والدین است و به‌شیوه گروهی قابلیت اجرا را دارد (ساندرز، پیگن، گراوستوک، کانورس براون و همکاران^۴، ۲۰۰۴). آموزش والدین بر اساس رویکردهای مختلف انجام

¹ Yaffe

² Lezler et al

³ Parenting skill

⁴ Sanders, Pidgeon, Gravestock, Connors, Brown & Young

⁵ Ferguson, Hagaman, Grice & Peng

بنابراین به نظر می‌رسد که کاربرد رویکرد آدلر درایکورس در آموزش والدین بتواند با خلق فضایی امن و حمایتی بر افزایش علاقه اجتماعی، عزت نفس و به تبع آن کاهش اضطراب اجتماعی کودکان کمک نماید و از سوی دیگر با در نظر گرفتن اهمیت آموزش والدین و تأثیر آن تغییراتی که بر سبک‌های والدگری و تعامل والد-کودک می‌گذارد در پژوهش حاضر به دنبال بررسی اثربخشی برنامه آموزش مهارت والدگری مبتنی بر رویکرد آدلر- درایکورس بر جو خانواده و رابطه والد- فرزند والدین دارای فرزند مبتلا به اختلال اضطراب اجتماعی در استان حلبچه کردستان عراق هستیم. با توجه به تحقیقات انجام شده در مورد اثربخش بودن آموزش والدین و با توجه به تنوع رویکردهای آموزش والدین، پژوهش حاضر درصدد پاسخ به این سؤال است که آیا آموزش مهارت والدگری مبتنی بر رویکرد آدلر-درایکورس بر جو خانواده و ارتباط والدین و فرزندان در والدین دانش‌آموزان مبتلا به اختلال اضطراب اجتماعی اثر دارد؟

روش پژوهش

طرح پژوهش پارادایم کمی با روش نیمه‌آزمایشی بوده و روش تحقیق آن از نوع پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری دوماهه با گروه آزمایش و گروه کنترل است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه والدین دانش‌آموزان مدارس ابتدایی در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ (۲۰۲۰-۲۰۲۱) در استان حلبچه کردستان عراق

بود. روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند و نمونه پژوهش از لیست افراد مایل به همکاری در پژوهش انتخاب شد که شامل ۳۰ نفر والدین کودکان دارای اضطراب از مراجعین مرکز مشاوران ابتدایی در مدیریت آموزش و پرورش استان حلبچه بودند که ۱۵ نفر از آن‌ها در گروه آزمایشی و ۱۵ نفر نیز در گروه کنترل قرار گرفتند. ملاک‌های ورود شامل: داشتن کودک ۷ تا ۱۲ سال، وجود علائم اضطراب بر اساس پرسشنامه اضطراب اجتماعی کودکان SCAS در کودک، عدم سابقه شرکت در کارگاه یا کلاس آموزش مدیریت رفتاری، حداقل سطح تحصیلات سیکل، توانایی حضور در ۱۰ جلسه آموزشی و توانایی حضور در جلسات و انجام دادن تکالیف؛ و ملاک‌های خروج عبارت بودند از: شرکت در کارگاه یا دوره‌های درمانی همزمان، عدم توانایی حضور در ۱۰ جلسه آموزشی، انجام ندادن تکالیف مشخص شده و یا ابراز عدم تمایل به ادامه همکاری. جهت غربالگری از مقیاس اضطراب کودکان اسپنس^۱ استفاده شد. والدین دانش‌آموزان گروه آزمایش طی (۱۰ جلسه هر هفته یک جلسه به مدت ۹۰ دقیقه) به صورت گروهی تحت برنامه آموزشی قرار گرفتند.

برای اجرای پژوهش حاضر بعد از کسب مجوز از مدیریت آموزش و پرورش استان حلبچه، به‌طوری هدفمند والدین کودکان دارای اضطراب اجتماعی، از مرکز مشاوران ابتدایی اداره آموزش و پرورش که حاضر به همکاری بودند انتخاب شد، شرکت در این پژوهش برای تمامی مشارکت‌کنندگان با رضایت آگاهانه

^۱ Spence Children's Anxiety scale (SCAS)

همکاری بودند، در تیر ماه اجرا شد. سپس ۳۰ نفر از افرادی که نمره آن‌ها در خرده مقیاس‌های اضطراب اجتماعی کودکان یک انحراف بالاتر از میانگین قرار گرفت و در دو گروه آزمایشی و کنترل جایگذاری شدند. سپس پرسشنامه‌های جو خانواده و ارتباط والد-فرزند با دانش‌آموزان از پیش‌آزمون در مرداد ماه اجرا شد و تعداد ۳۰ نفر از مادرانی را که واجد شرایط ورود به پژوهش بودند و به‌صورت تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش جایگزین شدند. مطابق جدول ۱ پروتکل ۱۰ جلسه‌ای آموزش والدین که توسط محقق و با راهنمایی استاد راهنما و استفاده از کتاب والدینم به من چه خواهند داد (امانی و سهیلی، ۲۰۱۵) و کتاب راهنمای فرزندپروری موفق (دینک‌مایر، دان و مکی، گری، ۲۰۱۹) ساخته شد بر گروه آزمایش در فاصله ماه‌های مرداد تا مهر اجرا شد و گروه کنترل هیچ‌گونه مداخله‌ای دریافت نکردند و در پایان جلسات آموزشی در پس‌آزمون به هر دو گروه آزمایش و گروه کنترل پرسشنامه‌های جو خانواده و ارتباط والد-فرزند با دانش‌آموزان ارائه شد و بعد از دو ماه برای پیگیری هر دو گروه آزمایش و گروه کنترل پرسشنامه‌های جو خانواده و ارتباط والد-فرزند به دانش‌آموزان ارائه شد.

همراه بود و برای اطمینان از اصول اخلاقی پژوهش، صداقت، امانت‌داری و رازداری و در مورد ماهیت پژوهش اطلاعات لازم به شرکت‌کنندگان در پروژه حاضر داده شد. علاوه بر این لازم به ذکر است که بر طبق مصوبه شورای اخلاق دانشگاه کردستان از مشارکت‌کنندگان در مطالعه حاضر رضایت‌نامه کتبی اخذ شد و مشارکت‌کنندگان با آگاهی و رضایت کامل حاضر به شرکت در جلسات درمانی شدند. جهت اجرای فرآیند نمونه‌گیری پرسشنامه اضطراب اجتماعی کودکان اسپنس SCAS به‌عنوان آزمون غربالگری بر روی نمونه ۱۰۳ نفری دانش‌آموزانی که حاضر به

جدول ۱: جلسات آموزش والدین مبتنی بر رویکرد آدلر - درایکورس

جلسات	محتوای جلسات
جلسه اول	در ابتدای جلسه ضمن قدردانی از حضور والدین شرکت‌کننده در جلسه اعضا با یکدیگر و با پژوهش‌گر آشنا شدند توضیحاتی در مورد هدف از اجرای برنامه‌ها و انجام تکالیف و اهمیت آن برای آنان ارائه خواهد گردید و سپس قوانین گروه و کار با یکدیگر مثل رازداری و محرمانه بودن اطلاعات همدلی و وفاداری حضور به‌موقع و بدون غیبت اعضا پاسخ‌گویی با دقت به سؤالات و مشارکت فعال در فعالیت‌ها برای آنان توضیح داده خواهد شد توضیحاتی در مورد زمان فراوانی تعداد جلسات ارائه می‌شود و بر سر زمان برگزاری جلسات با آنان توافق صورت می‌گیرد.

جلسه دوم	در ابتدا تو ضیحی در مورد سبک‌های فرزند پروری و تعریفی ساده از آن ارائه گردید و در مورد چهار سبک فرزند پروری یعنی سبک مقتدرانه و استبدادی و سهل گیر و کناره گیر در این جلسه توضیحاتی ارائه داد شد و مزایا و معایب هر کدام برشمرده شد.
جلسه سوم	توضیح در مورد انواع جو خانواده و پانزده نوع از جو خانواده در این جلسه ارائه شد.
جلسه چهارم	ابتدا والدین نسبت به مطالبی که تا به حال در جلسات فراگرفته‌اند یک بازنگری تو سط پژوهشگر برای‌شان انجام خواهد گردید و در ادامه والدین با چهار هدف رفتار نادر ست (توجه طلبی، انتقام جو، قدرت طلبی و نمایش بی کفایتی) آشنا می گردند.
جلسه پنجم	با توجه به موضوعات و آموزش های جلسه قبل که در خصوص بررسی روش اهداف بدرفتاری کودکان آورده شده بود به والدین چهار راه تغییر باورهای منفی در فرزندان و راه هایی که والدین می توانند اعمال نمایند در رابطه با فرزندان آموزش داده خواهد شد.
جلسه ششم	در این جلسه مؤلفه های ارتباط مؤثر بین والدین و فرزندان مطرح خواهد شد بعضی از مؤلفه ها مانند صحبت کردن دقیق و محترمانه اعضا با یکدیگر خوب گوش دادن گوش دادن انعکاسی و تماس چشمی.
جلسه هفتم	برای توضیح مفهوم دلگرمی ابتدا از اعضای گروه خواسته شد تا نظر خود را در مورد این مفهوم بیان کنند و سپس مشاور توضیح راه های دلگرمی دادن و بیان انواع روش برای تشویق کردن فرزندان را تعریف نمود.
جلسه هشتم	در این جلسه به روش هایی اشاره می کنیم که به کمک آن می توانیم احساسات خود درباره رفتار فرزندانمان را بیان کنیم.
جلسه نهم	توضیح در مورد تنبیه و تشویق و تحسین و مزایا و معایب هر کدام بر تربیت فرزند
جلسه دهم	جمع بندی و نتیجه گیری و گزارش والدین در خصوص تغییرات ارتباطی و آشنایی با دیدگاه های مطرح شده مادران.

ابزار سنجش

پرسشنامه جو خانواده^۱: این پرسشنامه توسط محمود نو در گاه فرد و به منظور اندازه گیری جو عاطفی خانواده در سال ۱۳۷۳ طراحی شده است که شامل ۳۵ سؤال در طیفی از لیکرت (هرگز ۱ تا خیلی زیاد ۵) است. مجموع نمرات آزمودنی در تمامی سؤالات نمره کل او را در این آزمون تشکیل می دهد. حداقل نمره ۳۵ و حداکثر آن ۱۷۵ خواهد بود. هر چه نمره آزمودنی بالاتر باشد نشان دهنده جو عاطفی نامناسب تر و متشنج- تر است؛ و بالعکس هر چه نمره فرد در این آزمون کمتر باشد نشان دهنده جو عاطفی مناسب خانواده است. نو در گاه فرد پرسشنامه را در نمونه آماری ۵۰۰ نفری اجرا

در این پژوهش به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۲ استفاده شد و در توصیف داده ها، شاخص های آمار (میانگین و انحراف استاندارد) در مراحل پیش آزمون و پس آزمون و پیگیری و در بخش استنباطی برای تحلیل ارتباط بین متغیرها از روش (تحلیل واریانس با اندازه مکرر) استفاده شد.

¹ Family Emotional climate Questionnaire

گم‌گشتگی نقش، تعیین هویت و رابطه والد-فرزندی به ترتیب ۰/۹۲، ۰/۷۵، ۰/۷۸ و ۰/۸۸ به دست آمده است.

پرسشنامه مقیاس اضطراب کودکان اسپنس^۳:

مقیاس اضطراب اسپنس فرم کودکان، (SCAS) در سال ۱۹۹۷ توسط اسپنس به منظور اندازه‌گیری و ارزیابی اضطراب کودکان بر اساس راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی DSM-5 ساخته شده است (اسپنس، نائوتا، شولینگ، رپی، ابوت و همکاران^۴، ۲۰۰۴).
سؤالات در مقیاس لیکرت ۴ درجه‌ای (۰ = هرگز، ۱ = گاهی، ۲ = اغلب، ۳ = همیشه) امتیازدهی می‌شوند. این پرسشنامه در دو نسخه کودک و والدین موجود است؛ که در پژوهش حاضر از فرم والدین استفاده شده است. این مقیاس شامل ۴۵ عبارت است که ۳۸ ماده آن نمره‌گذاری می‌شود ۶ عبارت که عبارت‌های مثبت هستند، محاسبه نمی‌شوند. همچنین یک سؤال باز پاسخ است که کودک به‌طور تشریحی به آن پاسخ می‌دهد و برای سنین ۸ تا ۱۵ سال طراحی شده است. مطالعه‌ای توسط مرادی و همکاران (۱۳۹۹) با عنوان «بررسی روایی و پایایی نسخه فارسی مقیاس اضطراب کودکان اسپنس در دانش‌آموزان ایرانی» انجام شد. در این پژوهش، روایی سازه نسخه فارسی SCAS از طریق تحلیل عاملی تأییدی (CFA) بررسی شد. نتایج نشان داد که ساختار شش عاملی مقیاس (اضطراب جدایی، اضطراب اجتماعی، وسواس فکری-عملی، هراس، اضطراب جسمانی و اضطراب فراگیر) در نمونه ایرانی

نمود. یافته‌های این اعتبار یابی با روش دونیمه کردن معادل ۰/۹۴ گزارش شده است این یافته نشان می‌دهد که این آزمون از اعتبار کافی برخوردار است. روایی محتوایی این پرسشنامه از طریق واریس سؤالات آن موردسنجش قرار گرفت و اعتبار درونی بالای سؤالات نشان از روایی سازه بالای این آزمون دارد (زندگی‌پام، داوودی و مهربابی‌زاده، ۲۰۱۹).

پرسشنامه روابط والدین- فرزند^۱ (PCRS):

جهت سنجش رابطه والد- فرزند از پرسشنامه روابط والدین-فرزند^۲ ساخته (فاین، مورلند و شوبل^۲، ۱۹۸۳) استفاده می‌شود و از ۲۴ گویه تشکیل شده است که در طیفی از لیکرت به صورت (۱ به هیچ‌وجه تا ۷ به شدت) است. این پرسشنامه که به منظور سنجش کیفیت ارتباط والدین و فرزندان به کار می‌رود دارای چهار مقیاس عاطفه مثبت، آزرده‌گی سردرگمی نقش، تعیین هویت و ارتباط والد-فرزند است. این مقیاس به دو صورت رابطه فرزند با پدر و رابطه فرزند با مادر ساخته شده است. هر دو فرم یکسان است و فقط جای کلمه والدین عوض می‌شود. در پژوهش حاضر از فرم مادر استفاده شد. مقیاس رابطه والد-فرزند با ضرایب آلفای ۰/۸۹ تا ۰/۹۴ برای خرده مقیاس‌های مربوط به پدر و نیز آلفای کلی ۰/۹۶ و ضرایب آلفای ۰/۶۱ (همانندسازی) تا ۰/۹۴ برای خرده مقیاس‌های مربوط به مادر نیز آلفای کلی ۰/۹۶ همسانی درونی بسیار خوبی دارد (ثنایی، ۲۰۰۸). در پژوهش (عطایی فر و امیری، ۲۰۱۶) قابلیت اعتماد پرسشنامه برای خرده مقیاس‌های عاطفه مثبت،

¹ Parent-child relationship survey

² Fine, Moreland & Schwbel

³ Spence Children's Anxiety scale

⁴ Spence, Nauta, Scholing, Rapee, Abbott & Waters

تا ۰,۸۹ (برای اضطراب اجتماعی) متغیر بود. پایایی بازآزمون طی چهار هفته ۰,۸۷ گزارش شد.

یافته‌ها

بررسی ویژگی‌های جمعیت شناختی نشان داد که میانگین سنی و انحراف معیار سن شرکت‌کنندگان در گروه آزمایش به ترتیب ۳۸/۵۲ و ۷/۲۱ و در گروه کنترل به ترتیب ۴۱/۲۳ و ۸/۱۱ است. از لحاظ جنسیت تمامی شرکت‌کنندگان ۳۰ (۱۰۰ درصد) خانم بودند. از تحصیلات نیز فراوانی (درصد فراوانی) تحصیلات زیر دیپلم، دیپلم و کارشناسی برای گروه آزمایش به ترتیب ۸ (۵۳ درصد)، ۵ (۳۴ درصد) و ۲ (۱۳ درصد) و برای گروه کنترل ۷ (۴۷ درصد)، ۵ (۳۴ درصد) و ۳ (۱۹ درصد) است. در جدول ۲ شاخص‌های توصیفی متغیر پژوهش در گروه‌های پژوهش ارائه شده است.

تأیید می‌شود. همچنین، همبستگی مثبت و معنادار با پرسشنامه اضطراب بک برای کودکان ($r = 0.68, p < 0.01$) بود؛ و ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰,۹۱ گزارش شد که نشان‌دهنده پایایی بالای ابزار است. برای زیرمقیاس‌ها، ضرایب بین ۰,۷۳ (اضطراب جسمانی) تا ۰,۸۷ (اضطراب اجتماعی) متغیر بود. همچنین، پایایی بازآزمون (test-retest) طی دو هفته ۰,۸۵ بود. مطالعه‌ای توسط اورگیلس و همکاران (۲۰۲۰) در اسپانیا انجام شد. روایی سازه با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی تأیید شد و مدل شش عاملی اسپنس با داده‌های نمونه اسپانیایی (شاخص برازش: $CFI = 0.92, RMSEA = 0.05$) هم‌راستا بود. روایی همگرا با همبستگی بالا با مقیاس اضطراب و افسردگی کودکان ($r = 0.79, p < 0.001$) (RCADS) و ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰,۹۳ بود که نشان‌دهنده پایایی عالی است. ضرایب زیرمقیاس‌ها بین ۰,۷۰ (برای هراس)

جدول ۲: شاخص‌های توصیفی متغیرهای جو خانواده و رابطه والد - فرزندی به تفکیک مراحل آزمون

متغیر	مرحله آزمون		آزمایش		کنترل	
	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
جو خانواده	پیش‌آزمون	۱۰۶/۲۶۶	۹۸/۰۰۰	۵/۴۵۰		
	پس‌آزمون	۶۸/۰۰۰	۱۰۵/۸۶۶	۹/۵۱۵		
	پیگیری	۷۵/۱۳۳	۱۱۲/۰۶۶	۸/۹۷۵		
رابطه والد - فرزندی	پیش‌آزمون	۱۰۴/۶۰۰	۱۲/۸۰۵	۷/۹۳۴		
	پس‌آزمون	۱۲۲/۲۶۶	۱۰۳/۶۰۰	۱۰/۹۴۶		
	پیگیری	۱۲۵/۲۰۰	۹۹/۰۰۰	۶/۵۹۰		

به ترتیب در مراحل پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری برای هر دو گروه آزمایش و کنترل گزارش شده است.

در جدول ۲ شاخص‌های توصیفی میانگین و انحراف معیار برای متغیرهای جو خانواده و رابطه والد - فرزندی

در جدول ۳ تأثیر گذاری سطوح متغیر عامل (آموزش مهارت والدگری و آموزش مهارت فرزندپروری) روی متغیرهای وابسته (جو خانواده و ارتباط والد-فرزندی) مشخص شده است.

نتایج پیش‌آزمون در هر یک از سطح‌های متغیر عامل (آموزش مهارت والدگری و آموزش مهارت فرزندپروری) نشان داد در میانگین و انحراف معیار برای متغیرهای وابسته (جو خانواده و ارتباط والد-فرزندی) تفاوتی مشاهده نمی‌شود؛ اما در پس‌آزمون و پیگیری تفاوت در شاخص‌های آماری میانگین و انحراف معیار قابل مشاهده است.

جدول ۳: تأثیر گذاری سطوح متغیر عامل روی متغیر جو خانواده و رابطه والد - فرزندی

متغیر	مجموع مجدورات	درجه آزادی	میانگین مجدورات	مقدار F	مقدار P
جو خانواده	۳۴۸۳/۰۲۲	۲	۱۷۴۱/۵۱۱	۱۹/۵۵۳	۰/۰۰۱
رابطه	۷۲۸/۰۱۷	۱	۷۲۸/۰۱۷	۸/۸۶۹	۰/۰۰۶
والد - فرزندی					

در جدول (۴)، مقایسه‌های دوتایی با اصلاح بونفرونی برای متغیرهای جو خانواده و رابطه والد - فرزندی به ترتیب در پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در هر یک از سطح‌های متغیر عامل (آموزش مهارت والدگری و آموزش مهارت فرزندپروری) ارائه شده است.

در هر دو متغیر جو خانواده و رابطه والد-فرزندی مطابق با ستون مربوط به سطح معنی‌داری (مقدار p) برای همه شاخص‌های آماری آزمون فرض صفر رد شده و تأثیر گذاری سطوح متغیر عامل روی متغیرهای وابسته جو خانواده (۰/۰۰۱) و رابطه والد-فرزندی (۰/۰۰۶) به‌خوبی مشخص می‌شود.

جدول ۴: مقایسه‌های دوتایی نمرات جو خانواده و ارتباط والد-فرزندی با اصلاح بونفرونی

متغیر	آموزش (I)	آموزش (J)	تفاضل میانگین‌ها (I-J)	خطای استاندارد	سطح معنی‌داری
جو خانواده	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	۱۵/۲۰۰*	۲/۳۵۴	۰/۰۰۱
	پیگیری	پیش‌آزمون	-۸/۵۳۳*	۲/۹۹۵	۰/۰۲۴
		پس‌آزمون	۶/۶۶۷*	۱/۸۱۷	۰/۰۰۳
رابطه	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	-۷/۸۰۰*	۲/۲۹۸	۰/۰۰۶
	پیگیری	پیش‌آزمون	۶/۹۶۷*	۲/۲۳۹	۰/۰۱۸
		پس‌آزمون	-۰/۸۳۳	۱/۸۸۷	۰/۰۰۱

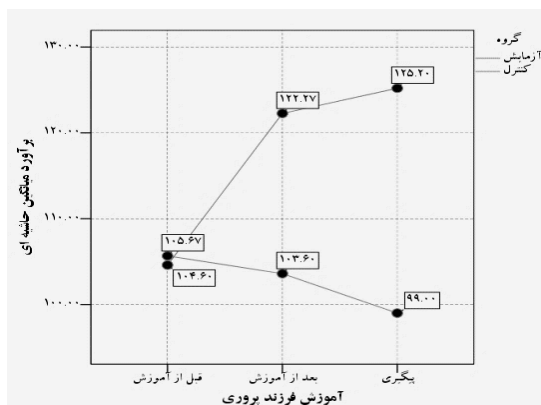
محدود و در گروه کنترل نیز کماکان روند صعودی داشت.

نمودار ۲: روند تغییرات متغیر ارتباط والد-فرزندی

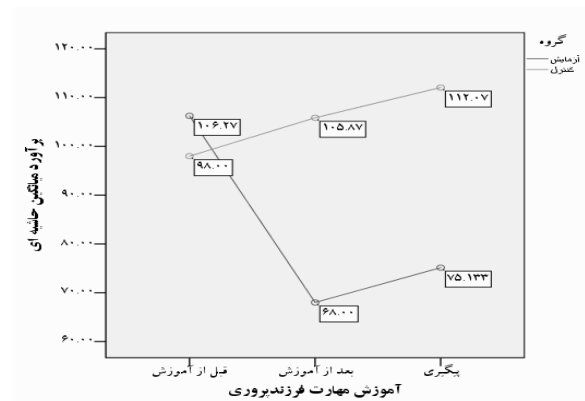
در نمودار ۲، روند تغییرات میانگین متغیر ارتباط والد-فرزندی ارائه شده است. مطابق نمودار قبل از آموزش نمره ارتباط والد-فرزند والدین در سطح پایینی قرار دارد و در مرحله بعد از آموزش نمره متغیر رابطه والد-فرزندی در گروه آزمایش بیشتر و در گروه کنترل در زمان مشابه کمتر می‌شود. علاوه بر این با پیگیری به عمل آمده مشخص گردید که کماکان ارتباط والد-فرزندی در گروه آزمایش روند صعودی و در گروه کنترل روند نزولی پیدا می‌کند.

بحث

هدف پژوهش حاضر، بررسی اثربخشی آموزش مهارت والدگری مبتنی بر رویکرد آدلر - درایکورس بر جو خانواده و ارتباط والد-فرزندی والدین دارای فرزند مبتلا به اختلال اضطراب اجتماعی در استان حلبچه کردستان عراق بود. نتایج پژوهش نشان داد که نمرات پیش‌آزمون با هر یک از مراحل پس‌آزمون و پیگیری تفاوت معناداری دارد بر این اساس آموزش

بر اساس نتایج به دست آمده پژوهش در جدول ۴ همان‌طور که در ستون سطح معنی‌داری مشاهده می‌شود، در متغیر جو خانواده در نمره مرحله پیش‌آزمون با هر یک از مقاطع دیگر پس‌آزمون (۰/۰۰۱) و پیگیری (۰/۰۲۴) تفاوت معنی‌داری وجود دارد. همچنین در متغیر ارتباط والد-فرزندی در نمره مرحله پیش‌آزمون با هر یک از مقاطع دیگر پس‌آزمون (۰/۰۰۶) و پیگیری (۰/۰۱۸) تفاوت معنی‌داری وجود دارد؛ که نشان‌دهنده اثربخشی خوب و مستمر مداخلات است. در ادامه و نمودار (۱ و ۲) روند تغییرات میانگین متغیرهای وابسته (جو خانواده و رابطه والد-فرزندی) ارائه شده است.

نمودار ۱: روند تغییرات متغیر جو خانواده

در نمودار ۱، روند تغییرات میانگین متغیر جو خانواده ارائه شده است. مطابق این نمودار قبل از آموزش نمره جو خانواده در سطح بالایی قرار دارد و در مرحله بعد از آموزش نمره متغیر جو خانواده در گروه آزمایش کمتر و در گروه کنترل در زمان مشابه بیشتر می‌شود. علاوه بر این با پیگیری به عمل آمده مشخص گردید که متغیر جو خانواده در گروه آزمایش روند صعودی

برجعی، امینی و خداپنده (۲۰۱۸) همسو است. با توجه به این که جو خانوادگی روشی برای کنار آمدن با زندگی است که خانواده مانند یک الگو است که این روش را به کودک آموزش می‌دهد. می‌توان قلمرو و دامنه جو خانواده را از گرمی و سردی، منظم تا سازمان-یافته، همیاری و همفکری تا رقابت و محبت‌آمیز تا نفرت‌آمیز و محدودکننده تا آرامش‌بخش و دلسردکننده تا دلگرم‌کننده به شمار آورد. به‌طور کلی پایه‌گذاری این جو توسط ارزش‌های خانوادگی انجام می‌گیرد و این ارزش به هر چیز مصمم و قاطع برای والدین اطلاق می‌گردد. به‌وسیله خانواده، کودکان ارزش‌ها، آیین‌ها و رسم و رسومات را می‌آموزند و تلاش می‌نمایند تا خود را با استانداردهای والدین مطابقت دهند و همچنین کودکان شیوه برقرار نمودن ارتباطات را از راه مشاهده نمودن واکنش‌ها و تعاملات خانوادگی و نقش‌های جنسی را با مشاهده قالب‌های پذیرفته‌شده به‌وسیله والدین بیاموزند.

در بررسی متغیر ارتباط والد-فرزندی نتایج به‌دست آمده حاکی از آن است که میانگین نمرات پس‌آزمون و پیگیری با پیش‌آزمون تفاوت دارد؛ که مؤید اثربخشی بالا و باثبات آموزش مهارت والدگری مبتنی بر رویکرد آدلر - درایکورس بر ارتباط والد-فرزندی در شرکت‌کنندگان است. همان‌طور که در نمودار (۲) مشاهده می‌گردد پس از مداخله متغیر والدگری، میانگین نمرات ارتباط والد-فرزندی در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل افزایش یافته است

مهارت والدگری مبتنی بر رویکرد آدلر - درایکورس با متغیرهای عامل (آموزش مهارت والدگری و آموزش مهارت فرزندپروری) بر جو خانواده و ارتباط والد-فرزندی در والدین دارای فرزند مبتلا به اختلال اضطراب اجتماعی تأثیر معنی‌داری دارد.

در بررسی متغیر جو خانواده نتایج به‌دست آمده این پژوهش نشان داد که میانگین نمرات پس‌آزمون و پیگیری با پیش‌آزمون تفاوت دارد؛ که نشان دهنده اثرگذاری بالا و باثبات آموزش مهارت والدگری مبتنی بر رویکرد آدلر - درایکورس بر جو خانواده در شرکت‌کنندگان است؛ و همان‌گونه که در نمودار (۱) مشاهده می‌گردد میانگین نمونه‌های مورد آزمایش و کنترل در مرحله پیش‌آزمون اختلاف معنی‌داری مشاهده نمی‌شود؛ اما با تأثیر آموزش، روند نزولی تأثیرگذاری جو خانواده با مداخله مهارت والدگری در اضطراب اجتماعی قابل مشاهده است به‌شيوه‌ای که این روند نزولی در گروه آزمایش تا انتهای مرحله پیگیری نیز قابل مشاهده است.

نتایج این پژوهش با مطالعه مورگان، راپی، سلیم، گوهایی، تمیر و همکاران^۱ (۲۰۱۷)، فن‌دورن، جنسن، بودن، لیشوارک-اشوف و گرانیک^۲ (۲۰۱۷)، عباس قربانی و نقدی (۲۰۲۰)، رفاهی و طاهری (۲۰۱۹)، طاهری، ارجمندنی و جمالی قرخانلو (۲۰۱۹)، علیپور، علی‌اکبری دهکردی، برقی ایرانی (۲۰۱۹)، بنانی،

¹ Morgan, Rapee, Salim, Goharpey, Tamir, McLellan & Bayer

² Van Doorn, Jansen, Bodden, Lichtwarck-Aschoff & Granic

بسیاری از اختلال‌های روحی و روانی از جمله اختلال‌های اضطرابی در فرزند خود پیشگیری و ممانعت نمایند. در نهایت می‌توان گفت که خانواده نقش بسیار بااهمیتی در رشد و نمو و سلامت روانی و جسمانی کودک ایفا می‌نماید، در این میان روش‌های والدگری و جو عاطفی، خانواده بااهمیت‌ترین و تأثیرگذارترین رکن در تربیت و رشد روانی کودک را دارا است.

از جمله محدودیت‌های پیش رو در این پژوهش می‌توان به جمعیت مورد بررسی که دانش‌آموزان دوره ابتدایی بودند اشاره کرد، از این رو تعمیم آن‌ها به سایر دوره‌ها و جمعیت‌های دیگر با محدودیت روبرو است؛ از این رو پیشنهاد می‌شود بررسی‌های مشابه بر روی سایر دوره‌های تحصیلی از قبیل دوره متوسطه انجام گیرد. از دیگر محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به استفاده از روش خود گزارشی برای گردآوری اطلاعات و محدود بودن نمونه پژوهش به چند مدرسه و محدود بودن جامعه پژوهش به استان حلبچه واقع در اقلیم کردستان اشاره کرد. به همین دلیل تعمیم نتایج به جوامع دیگر باید با احتیاط انجام شود. با توجه به این که قبلاً این نوع تحقیق‌ها در منطقه محل سکونت محقق به هیچ‌عنوان انجام نگرفته بود جمع‌آوری داده‌ها و دسترسی به منابع با محدودیت‌های متنوعی روبه‌رو بود. با توجه به نقش تأثیرگذار و مهم جو خانواده و ارتباط والدین با فرزندان، پیشنهاد می‌شود تحقیقات مشابهی در زمینه‌های پرخاشگری نوجوانان و جوانان در مدارس

که این امر حاکی از نقش بسیار مؤثر و تأثیرگذار متغیر ارتباط والد- فرزند با مداخله مهارت والدگری بوده و روند صعودی آن نیز در مرحله پیگیری نیز قابل مشاهده است. بر طبق نتایج به دست آمده این روند افزایشی از لحاظ آماری معنی‌دار است و نتایج به دست آمده از این پژوهش با پژوهش‌های چن و چن^۱ (۲۰۱۶)، لوهان، میشل، فیلوس، صفرونف و موراوسکا^۲ (۲۰۱۶)، شپریس، شپریس، مانسو، دیویس و لویز^۳ (۲۰۱۵) و اعتصامی‌پور، باقری، زارع بهرام‌آبادی و غریبی (۲۰۲۰) همسو می‌باشد. در تأیید این نتایج می‌توان اذعان داشت که این آموزش می‌تواند بر ساختار شناختی، بازنمایی دوباره مفاهیم و تعاریف و تجربه‌های والدین درباره ارتباط با خانواده و کودکان تأثیرگذار است. این نوع از آموزش‌ها می‌توانند نحوه تلقی نسبت به والدگری و نوع نگرش و دید آن‌ها را به ماهیت و اساس ارتباطات والد- کودک را با حقیقت و واقعیت زندگی منطبق نماید.

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این تحقیق، مؤید نقش بسیار بااهمیت و مؤثر و همچنین غیرقابل‌انکار جو عاطفی خانواده و ارتباط والد-فرزندی، بر سلامت احساسی و روانی و کم نمودن اضطراب کودک است. والدین هم می‌توانند با استفاده از روش‌های والدگری درست و مناسب و مهیا نمودن محیطی سرشار از محبت و عاطفه و همچنین سلامت روانی- جسمی حال و آینده کودکان خود را تضمین نموده و از به وجود آمدن

¹ Chen & Chen

² Lohan, Mitchell, Filus, Sofronoff & Morawska

³ Sheperis, Sheperis, Monceaux, Davis & Lopez

تشکر نموده و موفقیت همه آنها را از خداوند متعال خواهانم.

References

- Ahadi, H., & Bani Jamali, S. A. (2016). *Developmental psychology: Basic concepts in child psychology*. Tehran, Iran: Bakhshayesh Publications. [In Persian]
- Ahmadvand, M. A. (2019). *Mental health*. Tehran, Iran: Payam-e-Noor Publications. [In Persian]
- Amani, A., & Soheili, F. (2015). *What will my parents give me: A guide to democratic parenting*. Tehran, Iran: Shellac Publications. [In Persian]
- Asakura, S. (2015). Diagnosis and treatment of social anxiety disorder. *Seishin Shinkeigaku Zasshi, 117*(6), 413-430.
- Ataefar, R., & Amiri, S. (2016). An exploration of the association between effective spousal communication and parent-child relationship. *Quarterly Journal of Family and Research, 13*(1), 7-38. [In Persian]
- Banani, M., Borjali, M., Amini, N., Khodabandeh, F., & Khodabandeh, F. (2018). Comparison of the emotional atmosphere of family between children with anxiety disorders and normal children. *Preschool and Elementary School Studies, 3*(9), 99-124. [In Persian]
- Brumariu, L. E., & Kerns, K. A. (2022). Parent-child relationships and anxiety in childhood: A meta-analysis. *Journal of Anxiety Disorders, 85*, 102501. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2021.102501>

و اعتیاد و ارتباط آنها با جو خانواده و مهارت والدگری مورد بررسی و مطالعه قرار گیرد. با توجه به نتایج حاصل از پژوهش پیشنهاد می‌شود برگزاری جلسات و کارگاه‌های آموزشی از طرف وزارت آموزش و پرورش در مورد آموزش فرزند پروری و افزایش آگاهی و مهارت‌های لازم جهت کاهش اضطراب و سایر مشکلات اجتماعی دانش‌آموزان فرزندان ارائه گردد و همچنین کلاس‌های آموزشی برای معلمان و مربیان در جهت شناسایی به موقع مشکلات رفتاری دانش‌آموزان و در صورت لزوم مشاوره با والدین برگزار شود. پیشنهاد می‌گردد که برنامه‌های آموزشی خاصی در این رابطه از طرف رسانه‌های جمعی ملی و محلی برای والدین جهت برقراری ارتباط صحیح‌تر با فرزندان و افزایش مهارت فرزند پروری اختصاص یابد که این امر می‌تواند در راستای تحقق این اهداف مؤثر باشد.

سپاسگزاری

مقاله مستخرج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد انجام شده در گروه مشاوره دانشگاه کردستان است. پژوهش حاضر تحت نظارت معاونت پژوهشی دانشکده علوم انسانی و اجتماعی و مدیریت تحصیلات تکمیلی به شماره نامه ۰۳/۱۷/۷۶۹۷/ص انجام گرفته است. نویسندگان حاضر در این پژوهش هیچ‌گونه تعارض منافی نداشته و پژوهش منابع مالی ندارد. در پایان از تمامی کسانی که به نحوی در انجام این پژوهش یاریگر ما بودند از جمله مشارکت‌کنندگان، مدیریت و کارکنان اداره آموزش و پرورش استان حلبچه و ...

- Halldorsson, B., & Creswell, C. (2017). Social anxiety in pre-adolescent children: What do we know about maintenance? **Behaviour Research and Therapy, 99**, 19-36. <https://doi.org/10.1016/j.brat.2017.08.013>
- Hudson, J. L. (2014). Parent-child relationships in early childhood and development of anxiety and depression. In **Encyclopedia on Early Childhood Development**. Retrieved from <http://www.child-encyclopedia.com/>
- I'tesami-Pur, R., Baqeri, F., & Zare' Bahram Abadi, M. (2020). Investigating the parent-child relationship pattern based on Iranian-Islamic native model with communication skills and students' self-esteem intermediation. **Journal of Islamic Education, 15*(31)*, 109-125. <https://doi.org/10.30471/edu.2018.4445.1855> [In Persian]
- Lezler, R. J., Hudson, J. L., & Rapee, R. M. (2021). Parent-focused interventions for reducing child anxiety: A systematic review. **Clinical Child and Family Psychology Review, 24*(3)*, 453-475. <https://doi.org/10.1007/s10567-021-00354-2>
- Lohan, A., Mitchell, A. E., Filus, A., Sofronoff, K., & Morawska, A. (2016). Positive parenting for healthy living (Triple P) for parents of children with type 1 diabetes: Protocol of a randomised controlled trial. **BMC Pediatrics, 16**, 1-13. <https://doi.org/10.1186/s12887-016-0697-5>
- Chen, M., & Chan, K. L. (2016). Effects of parenting programs on child maltreatment prevention: A meta-analysis. **Trauma, Violence, & Abuse, 17*(1)*, 88-104. <https://doi.org/10.1177/1524838014566718>
- Dinkmeyer, D., & McKay, G. (2019). **Successful parenting guide** (M. Raeis-Dana, Trans.). Tehran, Iran: Roshd Publications. (Original work published 2019)
- Dreikurs, R. R., & Soltz, V. (2015). **Children: The challenge**. New York, NY: Plume.
- Dryman, M. T., Gardner, S., Weeks, J. W., & Heimberg, R. G. (2016). Social anxiety disorder and quality of life: How fears of negative and positive evaluation relate to specific domains of life satisfaction. **Journal of Anxiety Disorders, 38**, 1-8. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2015.12.003>
- Ferguson, E. D., Hagaman, J., Grice, J. W., & Peng, K. (2006). From leadership to parenthood: The applicability of leadership styles to parenting styles. **Group Dynamics: Theory, Research, and Practice, 10*(1)*, 43-55. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.10.1.43>
- Fine, M. J., Moreland, J. R., & Schwebel, A. I. (1983). Long-term effects of divorce on parent-child relationships. **Developmental Psychology, 19*(5)*, 703-713. <https://doi.org/10.1037/0012-1649.19.5.703>
- Ganji, M. (2020). **Psychopathology based on DSM-5 (Vol. 1)**. Tehran, Iran: Savalan Publications.

- Family Psychology, 1*(2), 69-78. [In Persian]
- Refahi, Z., & Taheri, M. (2019). Predicting mothers' parenting styles based on their early schemas and attachment styles. *Quarterly Journal of Woman and Society, 10*(37), 167-196. [In Persian]
- Sanai, B. (2008). *Family and marriage scales*. Tehran, Iran: Besat Publications. [In Persian]
- Sanders, M. R., Pidgeon, A. M., Gravestock, F., Connors, M. D., Brown, S., & Young, R. W. (2004). Does parental attributional retraining and anger management enhance the effects of the Triple P-Positive Parenting Program with parents at risk of child maltreatment? *Behavior Therapy, 35*(3), 513-535. [https://doi.org/10.1016/S0005-7894\(04\)80030-8](https://doi.org/10.1016/S0005-7894(04)80030-8)
- Sheperis, C., Sheperis, D., Monceaux, A., Davis, R. J., & Lopez, B. (2015). Parent-child interaction therapy for children with special needs. *The Professional Counselor, 5*(2), 248-260. <https://doi.org/10.15241/cs.5.2.248>
- Spence, S. H. (1997). Structure of anxiety symptoms among children: A confirmatory factor-analytic study. *Journal of Abnormal Psychology, 106*(2), 280-297. <https://doi.org/10.1037/0021-843X.106.2.280>
- Taheri, F., Arjmandnia, A. A., & Jamali Gharakhanlou, Y. (2019). Effect of positive parenting program on family function in parents having children with intellectual disability. *The Scientific
- Moradi, M., Hosseini, S., & Akbari, N. (2020). Investigating the validity and reliability of the Persian version of the Spence Children's Anxiety Scale among Iranian students. *Journal of Clinical Psychology, 12*(3), 45-56. [In Persian]
- Morgan, A. J., Rapee, R. M., Salim, A., Goharpey, N., Tamir, E., McLellan, L. F., & Bayer, J. K. (2017). Internet-delivered parenting program for prevention and early intervention of anxiety problems in young children: Randomized controlled trial. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 56*(5), 417-425. <https://doi.org/10.1016/j.jaac.2017.02.010>
- Mousavi Amirabad, Z., & Nazarimoghadam, P. (2019). Effectiveness of positive parenting skills training on social competence and emotion regulation in students. *Journal of Rooyesh-e-Ravanshenasi, 8*(10), 39-46. [In Persian]
- Orgilés, M., Espada, J. P., & Morales, A. (2020). Psychometric properties of the Spence Children's Anxiety Scale (SCAS) in a Spanish sample during COVID-19. *International Journal of Environmental Research and Public Health, 17*(24), 9472. <https://doi.org/10.3390/ijerph17249472>
- Poursina, Z., Tahmasian, K., & Sadeghi, M. S. (2021). Mediating role of emotional security in relationship between family functioning and child's behavioral problems. *Journal of

- Yaffe, Y. (2024). Parental overprotection and locus of control as the mechanisms explaining the relationship between parent and child anxiety: A multiple mediation model. *Child Psychiatry & Human Development*. <https://doi.org/10.1007/s10578-024-01757-4>
- Yap, M. B. H., & Jorm, A. F. (2019). Parental factors associated with childhood anxiety, depression, and internalizing problems: A systematic review and meta-analysis. *Journal of Affective Disorders, 253*, 345-360. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2019.04.108>
- Zandipayam, A., Davoudi, I., & Mehrabizade Honarmand, M. (2019). The relationship between familial emotional atmosphere and mental health with online game addiction. *Journal of Arak University Medical Sciences, 22*(1), 115-125. [In Persian]
- Journal of Rehabilitation Medicine, 8*(3), 150-161. [In Persian]
- Tolin, D. F. (2019). Inhibitory learning for anxiety-related disorders. *Cognitive and Behavioral Practice, 26*(1), 225-236. <https://doi.org/10.1016/j.cbpra.2018.07.008>
- Van Doorn, M. E. M., Jansen, M., Boddien, D. H. M., Lichtwarck-Aschoff, A., & Granic, I. (2017). A randomized controlled effectiveness study comparing manualized cognitive behavioral therapy (CBT) with treatment-as-usual for clinically anxious children. *Journal of Clinical Trials, 7*(5), 2167-0870. <https://doi.org/10.4172/2167-0870.1000325>
- World Health Organization. (2023). *Mental health atlas 2023*. <https://www.who.int/publications/i/item/9789240071858>
- Woodhouse, S. S., Scott, J. R., & Allison, C. (2020). Parenting and child anxiety: The role of parental sensitivity and responsiveness. *Child Development Perspectives, 14*(3), 154-159. <https://doi.org/10.1111/cdep.12374>